



“
**De huidige
geneeskunde doet
slechts aan
symptoombestrijding**

levenslessen

Oud-huisarts Hans Moolenburgh (91) strijdt al zijn hele leven voor een natuurlijke aanpak van ziektes. Terwijl de alternatieve geneeskunde net weer ter discussie staat, ziet hijzelf een omslag in denken. ‘Maar we zijn er nog lang niet.’

TEKST DANA PLOEGER FOTO'S MERLIJN DOOMERNIK

‘Ik krijg graag gelijk’

Les 1

Maak wat van je geleende tijd

“De oorlog heeft een enorme impact op mij gehad. Ik was vijftien toen ons land bezet werd. Mijn moeder was inmiddels gehuwd met mijn tweede vader mr. L. de Blécourt, hij was officier van justitie. Tijdens de hongervinter bezocht de Gestapo de arrondissementsrechtbank aan de Prinsengracht in Amsterdam en vroeg naar mijn vader. Hij bleek door een NSB'er op een fusilleerlijst gezet als represaille voor sabotagedaden door het verzet. Omdat mijn vader er die dag niet was, grepen de Duitsers rechter W.J.H. Dons die wel in huis was en schoten hem even verderop dood. Ik was geschokt.

Dat bewuste fusilleerdokument heb ik later in handen gekregen en het ligt hier nog altijd in huis. Kun je je dat voorstellen?

December 1944 omsingelden de Duitsers Haarlem en pakten tijdens die zogeheten Sinterklaasrazzia honderden jongens en

mannen op. Terwijl de Duitsers bij ons op de voordeur bonsden, ontsnapte ik samen met een vriend via de achterdeur. We renden op blote voeten het besneeuwde Naaldenveld in. Ik nam toen ineens een gekke slingerweg. Ik had het idee dat ik werd geleid, alsof ik niet zelf rende. Door die slingerweg ontweken we exact de Duitse wachtposten, bleek later. Een wonder. Ik heb daarna altijd het gevoel gehad dat ik leefde in geleende tijd. Ik moest wat van mijn leven maken. Ik was niet voor niets gespaard.”

Les 2

Door eigen verdriet kun je anderen troosten

“In datzelfde laatste oorlogsjaar werd ik verliefd op een jonge vrouw. Jaren eerder had ik haar al eens als meisje ontmoet en dacht toen al: wat een lief kind is dat. Niet vermoed-

dend dat zij later mijn vrouw zou worden. Dit jaar zijn we 65 jaar getrouwd. Ik heb ongeloflijk met haar geboft; zij brengt mij warmte en we kunnen samen ontzettend lachen. We hebben vijf kinderen gekregen, dertien kleinkinderen en twee achterkleinkinderen. In 1999 hebben we verdrietig genoeg onze enige dochter verloren aan kanker, ze was nog maar veertig en liet drie kleine kinderen achter. Ze was onder behandeling van een regulier oncoloog, maar ik kon haar ook met alternatieven ondersteunen, zodat ze geen pijnbestrijding nodig had en tot het einde toe helder was.

Als je een kind verliest, kom je daar nooit echt overheen. Je past het in je leven in, maar bent blijvend geamputeerd. Mensen zeggen weleens dat zo'n verlies na een paar jaar minder verdrietig wordt. Ik ervaar dat niet zo. Afgelopen zomer trouwde haar oudste dochter. Naast de feestvreugde was er bij ons, haar broers en haar drie kinderen het diepe verdriet dat onze Elisabeth dit feest niet meer mee kon maken. Ze wordt blijvend gemist.

In mijn leven heb ik oneindig veel mensen getroost bij verdriet en narigheid. ▶

Het is denk ik ook eerlijk dat ikzelf door zo'n enorm leed ben gegaan. Na mijn dochters overlijden wist ik pas wat mijn patiënten werkelijk voelden. Sindsdien sta ik meer naast de ander die verdriet heeft. Ik heb me altijd een mens met een bestemming gevoeld. Mijn opdracht is volgens mij zo goed mogelijk andere mensen helpen. Niet alleen bij hun gezondheid, maar ook met hun geloof en verdriet."

Les 3

Mensen zijn hardleers

"Zolang ik niet uit het zadel word geschooten, ga ik door met mijn strijd. Tijdens lezingen vertel ik over de gevaarlijke tijd waarin we leven. Ik ben geen wanhoopsprofeet en wil mensen zeker niet bang maken, maar ze realiseren zich te weinig dat onze vervuilde aardbol hun gezondheid aantast. Onder andere door de vele straling waar we aan worden blootgesteld en ons drinkwater, waar nog altijd medicijnresten in zitten.

Mijn archief zit vol wetenschappelijke artikelen hierover, maar die verschijnen nauwelijks in reguliere medische tijdschriften, omdat reguliere artsen het lichaam puur chemisch bekijken en niet vanuit het brede holistische perspectief, zoals ik.

Toen ik begin jaren vijftig als huisarts begon, doorliepen kinderen alle bekende kinderziekten en bouwden zo hun weerstand op. Dat hoefde je als arts maar een beetje te begeleiden. Zo'n dertig jaar geleden veranderde dat beeld. Doordat de omgeving ongezonder werd en steeds meer kinderziekten werden weggeënt, zag ik een vloed aan allergieën en intoleranties ontstaan. Lees er 'Vaccinatie' van dr. Viera Scheibner maar op na over hoe vaccinatieprogramma's het immuunsysteem van kinderen aantasten. Jarenlang heb ik deze kinderen begeleid en vaak was aanpassing van hun voedingspatroon al genoeg om klachten te verhelpen. Vooral suiker is een grote boosdoener.

Nu zie je steeds meer mensen suiker uit hun dieet bannen, dat adviseerde ik dertig jaar geleden al. In 1972 verscheen het boek 'Pure, White and Deadly' van prof. John Yudkin over de gezondheidsgevaaren van suiker, maar niemand luisterde. Gelukkig zien ouders dat nu wel in en geven hun kinderen gezonde alternatieven. Overigens wees Hippocrates, de grondlegger van de westerse ge-



neeskunst, omstreeks 400 voor Christus al op het belang van gezonde voeding; dat uitgangspunt zijn reguliere artsen een beetje kwijtgeraakt."

Les 4

Dwarsliggen helpt

"Al tijdens mijn studententijd zocht ik naar meer biologische manieren om bijvoorbeeld kanker aan te pakken. Ik was niet erg onder de indruk van de kankergeneeskunde van die tijd en wilde weten wat de werkelijke oorzaak was van die ziekte. Begrijp me goed. Ik doe geen cent af aan de verworvenheden van de huidige wetenschappen met moderne medicijnen, fantastische operatietechnie-

ken en diagnostische methoden. Maar ik vind de huidige geneeskunde te veel lijk-op-stuk. Het is allemaal symptoombestrijding en daar pak je de oorzaken van ziektes niet mee aan.

Langzaam maar zeker ben ik een van de nestors van de niet-toxische tumortherapie geworden, waarbij de eigen afweer van de patiënt wordt versterkt door gezonde voeding en aanvullende preparaten en vitamines. In die tijd werden huisartsen nog vervolgd als zij kankerpatiënten complementair behandelden. Ik ben nooit aangeklaagd. Met de toenmalige staatssecretaris van volksgezondheid had ik een heldere afspraak: wij mochten ons werk doen zolang we de huisartsenvereniging volledig op de hoogte hielden van wat we deden. Ik hield patiënten ook niet weg bij reguliere oncologen. Ik was meer een gezondheidsexpert die mensen preventief adviseerde en vertelde

Hans Moolenburgh

Dr. Hans Moolenburgh (1925, Haarlem) werkte zijn hele leven als huisarts in Haarlem, 48 jaar met dezelfde assistente. Hij woont al 63 jaar met zijn vrouw in hetzelfde huis. Hij specialiseerde zich in de natuurlijke behandeling van kankerpatiënten en van kinderen met vaccinatiebeschadigingen en overgevoeligheden voor voedsel en kunstmatige kleur- en smaakstoffen.

Zijn boeken 'U kunt meer dan u denkt' (over kanker), 'U kunt veel meer dan u denkt' (over kindergeneeskunde), beide uitg. Lemniscaat, en 'Op je gezondheid!' (uitg. VBK Media) zijn nog steeds gewild. Hij geeft lezingen door het hele land. Moolenburgh schreef twee bestsellers over engelen en 'Is toeval echt toevallig?' (uitg. AnkhHermes). Vorig jaar verscheen 'Het boek Openbaring als baken voor onze tijd' (uitg. Lemniscaat).

hoe ze niet opnieuw kanker konden krijgen.

In 1968 begon ik een andere strijd. In dat jaar besloot de regering fluor aan het drinkwater toe te voegen. Ik schreef een stuk in de krant waarin ik waarschuwde voor de toename van kanker. De Inspecteur voor de Gezondheidszorg van Haarlem riep me op het matje en verbood me zo te schrijven, ik zou de bevolking ongerust maken. Ik gaf aan dat ik het als burger had geschreven, niet als arts. Later bleek dat Den Haag hem die opdracht had gegeven. In 1976 werd fluor in water officieel verboden.

In die tijd werden mijn ideeën vaak geridiculiseerd. Gelukkig zie ik nu een omslag. Steeds vaker zetten artsen complementaire middelen, aanvullende therapieën of voedingsadvies in. Het is fijn dat meer mensen kiezen voor biologische voeding, en suiker – dat funest is voor veel kinderen – in de ban doen. Ja, ik krijg graag gelijk."

Levenslessen



In de VS zijn klokkenluiders op medisch gebied op raadselachtige wijze overleden

Les 5

Wees niet bang voor vijanden

"We zijn er alleen nog lang niet. Deze natuurlijke visie wordt gigantisch tegengewerkt, vooral vanuit de farmaceutische industrie. Vorig jaar verscheen het boek 'Dodelijke medicijnen en georganiseerde misdaad' van de Deense hoogleraar geneeskunde Peter Götzsche. Het gaat over de farmaceutische industrie die tot alles in staat is om maar woekerwinsten te maken.

In de VS zijn verscheidene klokkenluiders op medisch gebied op raadselachtige wijze plots overleden, onder wie vorig jaar mijn goede vriend Nicholas Gonzalez. Hij was een van de beste artsen op het gebied van biologische kankerbehandelingen. Er wordt gefluisterd dat deze klokkenluiders zijn omgebracht. Keiharde bewijzen heb ik niet, maar ik heb wel begrepen dat de hartvaten van Gonzalez bij de autopsie zwartgebleekerd bleken. Zoiets hebben collega's die ik erover sprak en ikzelf nog nooit gezien bij een sectie."

Les 6

Laat je leiden (door God)

"Ik heb diep vertrouwen in het leven. Ik weet dat deze wereld door de goede God is geschapen en dat hij ons liefheeft en wil helpen. Van toeval is geen sprake; ik word ge-

leid. Dat vertrouwen mis ik bij jonge mensen, zij zijn zo pessimistisch. Zelf groeide ik op als enig kind bij mijn moeder, zij ging scheiden toen ik een half jaar oud was. Dat was heel wat in die tijd. Ik was een eenling, maar wel een gelukkige eenling. Mijn moeder was een enig mens en nam me mee naar tentoonstellingen en muziekvoorstellingen. Ze heeft een grote rol in mijn leven gespeeld.

De vaderfiguur in mijn leven was mijn grootvader. Hij woonde bij ons om de hoek en nam me mee de natuur in en leerde me alles over bloemen, planten en vogels. Ik kan zijn stem nog horen als ik nu door de natuur wandel. Ik was dol op leren en las alles wat ik kon krijgen. Op mijn zesde wist ik twee dingen absoluut zeker: ik wilde dokter worden en ik wist dat God bestond. Best merkwaardig voor een knul die nog nooit in de kerk was geweest. Op mijn twaalfde kreeg ik bij een christelijk zomerkamp het Nieuwe Testament. Het gloeide in mijn handen, ik wist dat ik een pareltje had gekregen. Bijbelverhalen hebben me mijn hele leven begeleid; ik heb ze zestig jaar lang bestudeerd en ze zitten nog mooier in elkaar dan ik al dacht."

Les 7

Luister naar je opdracht

"Op 31 augustus 1981 hoorde ik midden in de nacht een stem, die me vertelde: 'Jij gaat vanaf nu iedere patiënt in je praktijk vragen of die ooit een engel heeft gezien.' Ik vond het een vreemd voorstel, maar vertrouwde die stem en vroeg de eerstvolgende patiënt die ochtend of zij ooit een engel had gezien. 'Zeker dokter, gisteren op tv'. Dat was natuurlijk niet wat ik bedoelde. Nadat ik die vraag aan vierhonderd patiënten had gesteld, had ik genoeg stof voor mijn boek 'Engelen als beschermers en als helpers der mensheid'. Dat boek en ook het vervolg 'Een engel op je pad' werden onverwacht internationale bestsellers. Die boeken hebben mij zo veel gebracht. Niet alleen kennis over engelen, maar ook bijzonder veel contacten en correspondentie met mensen van over de hele wereld. Ik ben daardoor zelfs mijn haat tegen Duitsers kwijtgeraakt, omdat ik in die tijd Duitsers ontmoette die mij vertelden hoezeer zij zelf geleden hadden tijdens de oorlog." ■